

[Erhard Jakobsen]

arbejde, der før har været i arbejde i 40 timer om ugen? Er det det, man mener? Galmandssnak! Kommer aldrig igen! I USA regner eksperter med, at der er 15 timers arbejdsuge i industrien i året 2000. Selvfølgelig går vi i den retning også, og det må man tage til efterretning. Centrum-demokraterne peger bare på dette som et moment, som man ikke må glemme, men som vi alt for ofte glemmer.

Endelig det sidste, og det er lidt ondsksfuldt og lidt ubehageligt, men det skal siges også fra denne talerstol: det er på tide, vi får en ændret holdning til arbejde herhjemme. Her tænker jeg specielt på de tåber til pædagoger, der har fået bildt børnene i skolerne ind, at de skal forlange et meningsfyldt job. Hvad er det for noget pjat? Hvornår i alverden har mennesker kunnet forlange et meningsfyldt job? Hvad laver vi herinde? Der er måske én time, der er meningsfyldt, resten af tiden spilder vi på en hel masse måder, men for at få den ene time med meningsfyldt arbejde må vi bruge 10 eller 12 eller 15 timer på noget, som er os inderligt imod. Ja men sådan er livet. Hvordan i alverden kan nogen så prædike for unge, at de skal kræve et meningsfyldt job? Det er fuldstændig hul i hovedet. Men det stammer jo fra den nye skolelovs formulering om, at børnene skal være motiverede, før de skal lære noget osv. Der er ikke længere noget, der hedder »du skal«, og det er vel nok en grundlæggende fejl og en af de grundlæggende elendigheder, vi kører rundt med over det hele.

Et andet område er den fuldstændig tåbelige holdning over for børns og unges fritidsarbejde. Den er også et typisk træk. Man lærer ikke børn og unge at værdsætte, at de kan tjene nogle penge og tage, hvad der er. Tag, hvad der ligger af job! Der ligger i titusindvis af job for børn og unge, hvis bare de kan få lov til at tage dem. Men nu skal jordbærrene vel rådne op ude på markerne i år igen, fordi der ikke kan plukkes jordbær til den betaling, der skal til, og så bliver de ikke plukket. De får lov til at sidde der, for fagbevægelsens jobpatrolier vil fare landet rundt og sørge for, at de børn og unge mennesker bliver ugleset, som var parat til at gøre noget. Jeg håber fra denne talerstol at kunne udsende en manende appel til alle børn og unge: tag alt det arbejde, I kan få! I kommer ikke til at gøre en eneste voksen arbejdsløs i den

anledning, for der er ingen af dem, der vil have det, og der er heller ingen af dem, der kan nøjes med den betaling, som det nu engang kan give. Jeg siger dette, fordi vi kommer ikke ud af beskæftigelsessituationen, specielt for unge, hvis vi står fast på fraser om meningsfyldt arbejde, hvis vi deler op i alle de fagbåse, som man kører med nu, og venner børn og unge til den tankegang, at det er forfærdeligt, hvis de går ud og tager det og det arbejde. Så skal vi nok få vænnet dem af med at tage noget overhovedet.

Op så til sidst dette: Jeg sagde, at regeringen kan vente vores støtte i hvert fald et stykke hen ad vejen endnu. Vi har ikke ansvar for denne regering. Vi har ikke valgt den. Det har vælgerne. Ved valg efter valg har vælgerne givet socialdemokratiet så mange stemmer, at der ikke er andre partier, der overhovedet kan gøre sig håb om at blive siddende som regering, fordi socialdemokratiet kan vælte en sådan regering når som helst. Det er perspektivet, og det er derfor, vi siger: så gælder det om at bide sig fast i benene på socialdemokratiet og holde fast på den del af socialdemokratiet, som er ansvarsfølelse og ansvarsbevidst. Det er dem, vi skal holde til ilden, men det er også dem, vi skal støtte, og vi skal ikke give dem skylden for alt muligt mellem himmel og jord og bl.a. glemme, at to andre partier i hvert fald dels har siddet i regeringen i 2-3 år, dels har deltaget i fire, fem eller seks økonomiske forlig, hvorved man selvfølgelig har bundet sig til den politik, der er ført. Alt det tager centrum-demokraterne i betragtning, når vi siger: vi er parat til at tage medansvaret for det sidste halvandet års politik, vi vil gerne føre den videre, og vi håber, det kan lykkes på en rimelig facon for regeringen at føre disse ting videre.

(Kort bemærkning).

Ellemann-Jensen (V):

I den del af sit indlæg, hvor hr. Erhard Jakobsen holdt sig til dagens emne, sagde han, at han ikke kunne deltage i sortmaleriet, og at tingene i dag ser meget bedre ud end for et år siden. Det må overraske, at hr. Erhard Jakobsen åbenbart er blevet så fremmedgjort over for situationen i Danmark, at han overser, at vi i dag arbejder med et underskud på statsfinanserne, som er dobbelt så